

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐν Καίρῳ συνελέγησαν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ διαφόρων συντεχνιῶν τῆς ἐκεί ἐλληνικῆς παροικίας 1500 λίραι ὑπὲρ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ».

Ἡ ἐν Μάντιζεστερ κυρία Μαριέττα Μαυρογορδάτου καὶ ὁ κ. Ἰω. Μαυρογορδάτος ἀπέστειλαν πρὸς τὸν φιλολογικὸν σύλλογον «Παρνασσόν» διὰ τὴν σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν δραχ. 1.922, 30.

Ἐπὲρ τῆς Ἐταιρίας τῶν φυλακῶν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λαμίας ἐψήφισεν συνδρομὴν ἐτησίαν ἐπὶ πενταετίαν δρ. 500.

Ὁ ἐκ Κρανιδίου κ. Κ. Κοκκίνης ἀπέστειλεν εἰς τὸν «Ἐρυθρὸν Σταυρὸν» δραχ. 200.

Ἡ ὀγδοηκονταετηρίς τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ.

Οἱ Παριεῖοι ἐπεδαψίλευσαν πρὸ ἡμερῶν λαμπρὸν δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Βίκτωρα Οὐγκῶ ἀγάπης αὐτῶν, ἐορτάσαντες δημοτελέστατα τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐορτῆς ταύτης εἶχεν ἀναλάβει ὁ παρισινὸς τύπος. Τὴν 13 τρέχοντος (ν) ἐγένετο ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Anatole de la Forge μεγάλης συνέλευσεως δημοσιογράφων, συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν, συνελθόντων ὅπως ἐκλέξουσι μίαν μὲν ἐπίτρομον Ἐπιτροπῆν, ἑτέραν δὲ πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἐορτῆς. Τῆς πρώτης αὐτῶν μέλη ἐξελέχθησαν ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδευσεως ὑπουργός, οἱ πρόεδροι τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἐπίτροποι τοῦ παρισίου, ἐπαρχιακοῦ καὶ ἀλλοδαποῦ τύπου, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας τῶν φιλολόγων καὶ ὁ τῆς διεθνούς φιλολογικῆς Ἐταιρίας, καὶ οἱ ὀνομαστώτεροι τῶν ποιητῶν, μελοποιῶν, ζωγράφων, γλυπτῶν καὶ ἄλλων καλλιτεχνῶν.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τῆς ἐορτῆς Ἐπιτροπὴ, ἐκ δεκατεσσάρων συγκειμένη μελῶν, ἐδημοσίευσεν πρόσκλησιν εἰς τοὺς Παρισίους, ἵνα ἕκαστος συντελέσῃ τὸ καθ' αὐτὸν εἶτε διὰ συμβουλῶν εἶτε διὰ συνεργασίας, ὅπως ἡ ἐορτὴ ἀποθῆ ὅσον ἔνεστι μεγαλοπρεπεστέρα.

Ἐτελέσθη δὲ τὴν 15/27 τοῦ μηνὸς τούτου, ἧτις εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ. Κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθὲν πρόγραμμα τὴν μεσημβρίαν μεγάλῃ παρέλασιν τοῦ λαοῦ τῶν Παρισίων, ἧς ἠγεῖτο ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἀντιπροσωποὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μετὰ τὸν μουσικὸν θιάσον τῶν ἐν Παρισίοις ὤδειων, ἐγένετο πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ, ἐπὶ δὲ ἀναβάθρου ἐπὶ τούτῳ ἀνεγερθέντος ἔρριπτον οἱ προσηρόμενοι οὐδ' ἔφερον στεφάνους ἀνθέων καὶ κλάδους ἐλαίας καὶ φοινίκας. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀναβάθρου εἶχε τεθῆ δάφνη φυσικὴ μετεσχηματισμένη εἰς χρυσοῦν δένδρον, ἐπὶ τῶν φύλλων τοῦ ὁποίου ἦσαν ἐπιγεγραμμένοι οἱ τίτλοι πάντων τῶν συγγραμμάτων τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ. Ἡ δάφνη αὕτη προσηνέχθη εἰς τὸν συγγραφέα τῶν «Ἀθλιῶν» ἐκ μέρους τοῦ Παρισίου λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεγάλῃ φιλολογικῇ καὶ μουσικῇ ἐορτῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Louis Blanc ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Trocadero τῆ συμπράξει τῶν πρώτων ὑποκριτῶν τῶν παρισινῶν θεάτρων, καθ' ἣν οὗτοι μὲν ἀπηγγείλαν διάφορα ἐκλεκτὰ μέρη ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ ποιητοῦ, ἀπηγγέλλθη δὲ πρὸς τούτους ποιήμα εἰς τιμὴν αὐτοῦ καὶ λόγοι διεορμηθέντες τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ πρὸς αὐτόν. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἴθουσαν ἐγένετο ἐπὶ ὄρισμα μὲν τιμημάτων, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν ποσόν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν, διετέθη ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πρωτευούσης τὴν δὲ ἐσπέραν ἀπὸ τῆς σκητῆς πάντων τῶν μεγάλων θεάτρων τῶν Παρισίων παρεστάθησαν τὰ ἐκλεκτότερα τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ.

Μετέσχον δὲ τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς Γαλλίας καὶ πολλὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων δι' ἀντιπροσώπων, τὸ Λονδίνον, ἡ Βιέννη, ἡ Πέστη, αἱ Βρυξέλλαι, τὸ Δουβλίον, ἡ Γενεύη κ. ἄ. Πολλὰ οἰκίαι ἐν Παρισίοις ἐσημασιοτόλισθησαν, τὴν δὲ ἐσπέραν ἐφωταγωγῆθησαν ὡς ἐπὶ ἔθνη ἐορτῇ.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐορτῆς ἐκόπη μετάλλιον, ὅπερ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ μετὰ τοῦ ὀνόματός τοῦ κάτωθεν καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφήν «Ἐτεῖ δευτέρῳ τοῦ αἰῶνος τούτου» ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας εἰσι γραγμένα τὰ ἐπόμενα «Τῇ 27 Φεβρουαρίου ἐτελέσθη ἡ ὀγδοηκονταετηρίς τῆς γεννήσεως τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τὸ ἐν τῇ «Ἐστία» δημοσιευθὲν γνωστὸν διήγημα τοῦ κ. Δ. Βικέλα «Λουκῆς Λάρας μετεφράσθη ἐσχάτως καὶ ἀγγλιστὶ ὑπὸ τοῦ λογιῶ Ἑλλῆνος διπλωμάτου κ. Ι. Γενναδίου. Τὸ διήγημα τοῦτο μετεφράσθη γαλλιστὶ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. μαρκησίου Q. de S. Hilaire, γερμανιστὶ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Wagner, ἰταλιστὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τριανταφυλλίδου καὶ δανιστὶ ὑπὸ τοῦ κ. Πίου.

— Ἐν Ἰσπανίᾳ, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», προσεχῶς θὰ τελεσθῆ μεγάλη ἐορτὴ ἐπὶ τῇ Β' ἑκατονταετηρίδι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ἰσπανίας Καλδερόν δὲ λὰ Βάρκα. Ἐπὶ τούτῳ οὐ μόνον ἐν Ἰσπανίᾳ θὰ γείωσι ποιητικοὶ ἀγῶνες πρὸς στεφάνωσιν τοῦ ὠραιοτάτου ποιήματος εἰς δόξαν τοῦ ποιητοῦ, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ τοῦ κόσμου, καὶ δὴ καὶ ἐν Ἀθῆναις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἰσπανίας. Ἐγένετο λοιπὸν ἤδη καὶ ἐκλογὴ κριτῶν, τῶν κκ. Κ. Παπαρηγοπούλου, Ι. Πανταζίδου καὶ Ἀγγελῶ Βλάχου, προθεσμίαι δὲ δίδεται μέχρι τῆς 31 Μαρτίου (ν) πρὸς προσαγωγὴν τῶν ποιημάτων.

Τὸ ἄθλον, ὅπερ θέλει ἀπονεμηθῆ εἰς τοὺς μεθέξοντας τοῦ διαγωνισμοῦ ξένου ποιητᾶς, ἔσται μέγα χρυσοῦν μετάλλιον, πρὸς τούτοις δίπλωμα τῆς ἐν Μαδρίτῃ Ἀκαδημίας ἀνακηρύττον τὴν νίκην τοῦ ἀσπασμένου ποιητοῦ, καὶ τέλος ἡ εἰς χίλια ἀντίτυπα ἐκτύπωσις τοῦ ποιήματος, ὅπερ κάλλιον θέλει ἐξυμῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Ἰσπανοῦ ποιητοῦ.

— Ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Αὐστρίας Ροδόλφος, ὅστις ἐδημοσίευσεν ἄλλοτε ἀξιολόγους ὀρθολογικὰς μελέτας, δημοσιεύει προσεχῶς νέον αὐτοῦ σύγγραμμα, περιλαμβανόν ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὰ Καρπάθια κνηγεσιῶν αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο θέλει τυπωθῆ εἰς ὀλίγιστα ἀντίτυπα, ἅτινα θέλουσι διανεμηθῆ μόνον εἰς τοὺς μετασχόντας τῶν κνηγεσιῶν τούτων, καὶ εἰς τοὺς στενοτέρους φίλους καὶ οἰκείους τοῦ πρίγκηπος.

— Ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς κατασκευῆς τῆς μελετωμένης ὑποβρυχίου σύριγγος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ὁ Ἄγγλος μηχανικὸς Brunton ἐπινοῶν μηχανὴν τινὰ πρὸς διάτρησιν τῆς σύριγγος, διαφέρουσαν ἐντελῶς ἀπὸ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει. Ὁ Brunton ἀποκρούει τὴν δι' ἐκρηκτικῶν ὕλων διάτρησιν ὡς λίαν δαπανηρὰν, βραδείαν καὶ κινδυνώδη ἂν αὐτῆς δὲ συνιστᾷ τὴν διὰ τῆς μηχανῆς αὐτοῦ, ἧτις ὁμοιάζει πρὸς γιγάντειον τρύπανον διαμέτρου ἴσης πρὸς τὴν τῆς σύριγγος, ὅπερ, ἐνῶ θραύει τὸν βράχον, ἀπορρίπτει συγχρόνως καὶ διηλεκτῶς τὰ συντρίμματα, ἅτινα κατόπιν ἐξάγονται ἐκ τῆς ὑπόνοῦ. Κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ ἡ μηχανὴ ἐργάζεται μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, ὥστε εἰς τρία μόνον ἔτη θὰ ἠδύνατο νὰ ἐτελέσῃ τὴν διάτρησιν τῆς σύριγγος τοῦ ὄρου Gotthard ἢ δὲ δι' αὐτῆς ἐργασία ἀπαιτεῖ δαπάνην δεκακατετράκις μικροτέραν ἢ ἡ διὰ τῶν ἐκρηκτικῶν ὕλων.

— Ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐξετέθη ἄστι τὸ μέγα ἀστρονομικὸν ὄρολόγιον τῆς Ὀμοσπονδίας. Ἦνε μηχανήμα γιγάντειον 18 ποδῶν ὕψος, 8 πλάτος καὶ τοσοῦτον βάθος ἔχον, ἔλαει δὲ βάρος 400 λιτρῶν καὶ στοιχίζει 50,000 δολλάρια. Σημειοὶ τὴν ὥραν τεσσαράκοντα μεγάλων πόλεων καὶ δεικνύει τὰς κινήσεις τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος ἐπὶ διάστημα δύο αἰώνων. Τὰ τέταρτα τῆς ὥρας κρούονται ὑπὸ ἀνθρωπίνων ὁμοιωμάτων ἀπεικονιζόντων τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, τὴν νεότητα, τὸ γῆρας καὶ τὸν θάνατον.

Κατὰ πᾶσαν ὥραν θόρα τις τὸ ὄρολόγιον ἀνοίγεται, καὶ ἐντὸς ἐμφανίζεται ὁ Γεώργιος Βάσιγκτων. καθήμενος ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἐδρας καὶ φέρων εἰς τὴν δεξιάν τὴν ἀνακῆρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας· τότε δὲ συμβαίνει ἡ ἀκύλωσης σκηνή.

Ὁ Βάσιγκτων ἐξεγείρεται, ὑπάλληλός τις δὲ ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ προχωρῶν ἀνοίγει θύραν τινὰ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ «πατρὸς τῆς πατρίδος». Ἐκ τῆς θύρας ἐκείνης ἐξέρχονται καὶ παραλλάσσουσι πρὸ αὐτοῦ ἐν πομπῇ, ὑποκλινόμενοι, ἕκαστος κατὰ σειράν, βαθύτατα, πάντες οἱ κατόπιον αὐτοῦ χροματίζαντες πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας μέχρι σήμερον. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν ἀφανίζονται οὗτοι δι' ἄλλης θύρας ἀπάναντι κειμένης, ἣν ἀνοίγει ὑπάλληλος ἴσκιος τῶ πρώτῳ. Ἄμα δ' ὡς ὁ πρόεδρος Hayes, ὁ τελευταῖος τῆς σειράς, ἀφανισθῆ, ὁ Βάσιγκτων, ὅστις εἶχεν ἐγερωθὲ εἰς τιμὴν τῶν ἀνωτάτων τῆς Πολιτείας ἀρχόντων, οὔτινες ἦλθον ἵνα τὸν χαιρετίσωσι, κάθηται πάλιν ἐπὶ τῆς ἕδρας του καὶ οὕτω τελειώνει ἡ πομπή.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν.

ὑπὸ τὸν τίτλον «Βασίλειος Διγενῆς Ἀκρίτας, ἐποποιία βυζαντινῆ τῆς 10 ἑκατονταετηρίδος», ἐδημοσίευσεν πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὸ βυζαντινὸν ἔπος τοῦ Διγενεῦς κατὰ χειρῶν γραφῶν ἀνευρεθὲν ἐν Ἀνδρῶν.

Τὸ ἔπος τοῦ Διγενεῦς ἑλέγετο τὸ πρῶτον γνωστὸν εἰς τοὺς φιλολογοῦντας ἐξ ἄλλου χειρογράφου, εὐρεθέντος ἐν Τραπεζοῦντι, ὅπερ ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις οἱ κκ. Κωνστ. Σάβας καὶ Αἰμ. Λεγράν, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ χειρῶν γραφὸν τοῦτο εἶνε ἑλλιπές, διότι δὲν περιέχει τὸ πρῶτον βιβλίον ὁλόκληρον, μέρος τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τελευταίου, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ πολλὰ χάσματα διακόπτουσι τὴν σειράν τῆς διηγήσεως. Ἡδὴ δὲ διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνδρῶν χειρογράφου, ἀνελιποῦς ὄντος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, καὶ συγκειμένου ἐκ στίχων 4,778 ἀποκτῆ ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα πλήρες καὶ ἀκέραιον γλωσσικὸν μνημεῖον τῶν χρόνων, καθ' ὅς μετέβαινε ταχέϊ τῷ βήματι ἀπὸ τῆς ἀκμῆς αὐτῆς εἰς τὴν παρακμήν.

Τὸ χειρῶν γραφὸν ἀνεῦρεν ἐν Ἀνδρῶν τῷ 1878 ὁ αὐτόθι διατρίβων Σέβας. Ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως Κωνσταντίας Πλησιώτης Ἀνδριος, καὶ παρεχώρησεν εἰς ἐμὲ πρὸς ἔκδοσιν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους δ' ἐκείνου ἀναβαλὼν τὴν ἐκτύπωσιν, ἔχων ἄλλας ἀσχολίας, πρὸ πασῶν δὲ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Περιγραφικῶν ὑπομημάτων Ἀνδρῶν καὶ Κέως, ἐπελήθη ἐν αὐτῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐνθρουνθεὶς ἐτι μάλλον καὶ ἐκ χρηματικῆς συνδρομῆς ἱκανῆς νὰ καλύψῃ τὰς θαπνάς τῆς ἐκτύψεως, ἣν ἐχορήγησεν ἐμοὶ ἐπὶ τῆ ἐμῇ αἰτήσῃ ἡ Σεβ. τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Σύγκλητος.

Τὸ ὄλον βιβλίον, συγκείμενον ἐκ δώδεκα καὶ ἡμίσεος τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχει τὸ κείμενον τοῦ ἔπους, πίνακας δύο, γλωσσηματικὸν καὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων, πανομοιότυπον γραφῆς δύο σελίδων τοῦ χειρογράφου λιθογραφημένων, καὶ προλεγόμενα ἐν ἀρχῇ ἐκ 10 σελίδων.

Τὸ ἔπος ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸν τύπον τὸν ἐν χρήσῃ ἐπὶ τῆς ἐκτύψεως τοιοῦτων ἔργων. Ἐχων δὲ ὅτι ὄψιν ὅτι τοῦτο ἔχει μάλλον ἀξίαν γλωσσικὴν ἢ ποιητικὴν, ἐλαχίστας ἐπιμέγχεον μεταβολὰς (πλὴν τῶν τῆς ὀρθογραφίας) περὶ τὴν ἀνακατάστασιν τοῦ βυθμοῦ, ἣ περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν περιτυπῶντων στίχων, ἣ προσήκην νέων. Ὅπουδῆποτε δὲ ἐνόμισα ἀναγκαίαν μεταβολὴν παρέθεσα ἐν ταῖς ὑποσημειώσεις τὴν τοῦ χειρογράφου λέξιν. Ἐν ταῖς σημειώσεσιν ὡσαύτως παρέθεσα, πρὸς εὐκολίαν τῶν βουλομένων νὰ μελετήσωσι τὰ δύο κείμενα Τραπεζοῦντος καὶ Ἀνδρῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν στίχων, καθ' ὅς εἶνε ἑλλιπές τὸ τῆς Τραπεζοῦντος, παρέθεσα δὲ καὶ τοὺς στίχους, οὔτινες παρελείφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφῆος τοῦ χειρογράφου Ἀνδρῶν, παραλαβόντος οὗτος: ἐκ τοῦ χειρογρ. Τραπεζοῦντος. Ἐν τοῖς περιθωρίοις ἐσημείωσα ἀριστοτερεῖ μὲν τὸν αὐξήοντα ἀριθμὸν τῶν στίχων, δεξιᾶ δὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν σελίδων τοῦ χειρογρ. Ἀνδρῶν, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν σελίδων τοῦ χειρογρ. Τραπεζοῦντος κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν κκ. Σάβας καὶ Λεγράν.

Ἐν τῷ γλωσσηματικῷ πίνακι κατέγραψα ἀλφαριθμητικῶς τὰς δημῶδεις λέξεις, ἐρμηνησίων τινὰς, ἀ: ἐθεώρησα δυσνοήτους δι' Ἑλληνας ἢ καὶ δι' ἄλλοδαποὺς, ὡσαύτως παρέθεσα τὰς ἐλληνικὰς λέξεις, αἵτινες κατὰ τὸν τύπον ἢ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν παρεκκλίνουσι τῆς ἀρχαίας, παρέθεσα δὲ καὶ ἐκεῖνας, αἵτινες φέρουσι μὲν καθαρὸν ἀρχαῖον ἐλληνικὸν σχηματισμὸν, ἀλλὰ δὲν περιέχονται ἐν τοῖς λεξικοῖς.

Ἐν τοῖς προλεγόμεσι τέλος διαλαμβάνω τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνευρέσεως τῶν χειρογράφων Τραπεζοῦντος, Ἀνδρῶν καὶ τινῶν ἄλλων, ἀνάλλωσιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔπους κατὰ

βιβλίον. Ὡσαύτως ποιῶμαι λόγον περὶ τῶν τόπων, ἐν οἷς ἐκτυλίσσειται ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔπους, περὶ τοῦ χρόνου εἰς ὃν ἀνάγεται, περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγράφη, περὶ τοῦ ποιητοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς ποιητικῆς ἀξίας καὶ τῆς γλωσσικῆς τοῦ ἔπους, περὶ τῶν ἰδεῶν, αἵτινες πρωτανεύουσιν ἐν αὐτῷ, ἐν τέλει δὲ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐξέδωκα τὸ χειρῶν γραφῶν. Ἐψαυσα δὲ ἀκριθῶς ἐν τῷ μεταξὺ τὸ θέμα τῆς σχέσεως τοῦ ἔπους πρὸς τὰ ἄσματα τῆς δημοτικῆς ποιήσεως, ὡν ἦρος ὑμνούμενος εἶνε ὁ Διγενῆς, πρὸς τὰ ὅποια, ὡς γνωστὸν, ἐστράφη ἢ προσοχὴ τῶν φιλολόγων μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ χειρογράφου Τραπεζοῦντος, ὀνομασθέντα Ἀκριτικὸς κύκλος.

Τοιαύτη ἡ ἐμῇ περὶ τὸ χειρῶν γραφῶν τοῦτο ἐργασία, οὐτινος ἀνέλαβον τὴν ἔκδοσιν ὑπέκων μάλλον εἰς τὴν φιλικὴν παράκλησιν τοῦ εὐρετοῦ, ἣ εἰς ἀξιώσεις φιλολογικὰς ἀποσκοπῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Φεβρουαρίου 1881.

A. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙΑ

2312. Ἔστια. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5. Τόμος ΙΑ', 22 Φεβρουαρίου 1881. Ἀριθ. 269 (217). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταθίου, ἀρ. 6, 4^{ος}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφρ. ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Ὁ Γκαίτες διατρίβων ἐν Weimar ὑπὸ Ρ. Ι. Νικολαΐδου. — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. αἱ τῆς Ἑλίζης Σκ. Σούτσου). — Βιογραφικὸν ἐπιστόδιον τοῦ Χαλαράμπου Ζυμβρακάκη. — Ροκφόρ. — Ἱστορικὸν τῶν δέλτων τῶν παραθῶρων. — Ἡ κόρη καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς ὀμίγλης. — Ἐμπορία καὶ παραγωγή σταφιδόκαρπου κατὰ τὸ 1881. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβολὴ καθ' ἑβδομάδα.

2313. Περὶ χημικῆς συνθέσεως καὶ τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς εἰς τὴν φαρμακευτικὴν ὑπὸ Ρ. Α. Κρίνου, ὀφθηγοῦ ἐν τῷ ἔθνικῷ πανεπιστημίῳ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἐρμού». 1880, 8^{ος}, σελ. 138.

2314. Οἱ τέσσαρες χαρακτῆρες, δραματικὴ ἀλληγορία ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Βολανάκη. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου. 1881, 12^{ος}, σελ. 235. Τιμᾶται δραχ. ν. 3.

2315. Ἐγχειρίδιον τοῦ στρατιώτου ἐν ἐκστρατείᾳ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου. 1881, 16^{ος}, σελ. 65.

2316. Μέγα μνημόσυνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου τῆς Ἑλλάδος εὐπατρίδου Θερασυόλου Ζαΐμη, τελεσθὲν ἐν Πύργῳ ἐν τῷ ναφ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς τὴν 9 Νοεμβρίου 1880.

2317. Χαράλαμπος Ζυμβρακάκης, ὑπὸ Βασιλείου Ψιλάκη, καθηγητοῦ. Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου. Τύποις Γρηγορίου Κανέλλου, 1880, 8^{ος}, σελ. 112.

2318. *Histoire Grecque* par Ernest Curtius. Traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté de Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, Rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 9. [L' Histoire Grecque formera 5 volumes et sera publiée en 30 fascicules, à 1 fr. 25].

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΦΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ.

Ἐθνικὸν μουσεῖον τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευῇ.

9 - 12 π. μ. καὶ Κυριακῇ 2 - 4 μ. μ.

Συλλογὴ Μυκηθῶν ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

2 - 4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 4 - 6 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῷ Βαρβακείῳ.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευῇ.

2 - 4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 3 - 5 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

3 - 5 μ. μ.

Φυσιογραφικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τετάρτη — Σάββατον. 9 - 12 π. μ.